

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 49Ek/457/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120276111
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6120276111.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: JURE s.r.o., so sídlom Hollého 6518/18A, 921 01 Piešťany, IČO: 47 437 677, zast.: JUDr. Ľudmila Jurčová, so sídlom Michalská 9, 811 01 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 42 171 083 proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX C. o vymoženie 421,96 EUR, vedenej u súdneho exekútora Mgr. Martina Thomka, so sídlom exekútorskeho úradu Pavla Mudroňa 483/28, 036 01 Martin, IČO: 42 218 373 pod sp. zn. 366EX 200/20, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 49Ek/457/2020 zo dňa 07.07.2023, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 49Ek/457/2020 zo dňa 07.07.2023 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený podal prostredníctvom právneho zástupcu dňa 06.04.2020 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie pohľadávky vo výške 421,96 Eur a trov exekúcie, na základe exekučného titulu - Uznesenie Okresného súdu Martin zo dňa 01.02.2018, sp. zn. 15C/498/2015, ktoré sa stalo vykonateľným dňa 03.03.2018. Súd uvádza, že predmetná exekúcia pod sp. zn. 366EX 200/20 je vedená na vymoženie sumy 421,96 Eur, ktorá pozostáva z trov konania pred súdom prvej inštancie vo výške 332,46 Eur a z trov odvolacieho konania vo výške 89,50 Eur, ktoré bola žalobkyňa (v exek. konaní povinná) povinná zaplatiť, na účet zástupcu žalovaného (v exek. konaní oprávnený) do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia - Výrok II. predmetného Uznesenia sp. zn. 15C/498/2015.

2. Okresný súd Banská Bystrica poveril súdneho exekútora Mgr. Martina Thomka, poverením zo dňa 24.04.2020 vykonaním exekúcie.

3. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 49Ek/457/2020 zo dňa 07.07.2023 návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 01.04.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol. V odôvodnení uznesenia vyšší súdny úradník okrem iného uviedol, že Dňa 08.06.2023 bol súdu doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie, predmetné podanie bolo vložené do elek. spisu 49Ek/457/2020 dňa 16.06.2023. Súd dňa 16.06.2023 vyznal povereného súdneho exekútora na postup podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku. Dňa 26.06.2023 doručil súdny exekútor súdu vyjadrenie oprávneného, ktoré podal prostredníctvom svojho splnomocneného práv. zástupcu. Povinný podal návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie súd dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný oneskorene, povinný v návrhu nenamietal skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie a nejedná sa ani o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť a preto rozhodol tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

4. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej v podstate namietal neexistenciu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia ako neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Povinnému nebolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie do vlastných rúk. Ďalej povinný namietal, že rozhodnutie je v rozpore so zákonom a unijným právom. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie bez právneho dôvodu, uviedol súd do omylu, použil nekalé praktiky a dopustil sa poškodzovania práv spotrebiteľa a preto znáša aj trovy. Súd nevykonal dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, súd nezistil existenciu, či tu právo je alebo nie je spoľahlivým spôsobom. Povinný odkázal na § 61k ods. 2 Exekučného poriadku a článok 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky. Okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti nároku a dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná, sú zároveň dôvodmi na zastavenie exekúcie v ktoromkoľvek štádiu. Patrí medzi ne aj nedostatok formálnej a materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia. Pokiaľ povinný v námietkach proti exekúcii namietal nedostatok riadneho doručenia, je exekučný súd povinný vykonať šetrenie tejto okolnosti. Povinný žiadal, aby súd exekúciu zastavil. A taktiež žiadal, aby do konania bol pribratý prokurátor na ochranu jeho práv.

5. Oprávnený sa k sťažnosti nevyjadril.

6. Súdny exekútor vo vyjadrení k sťažnosti uviedol, že povinný v sťažnosti neuviedol žiadne nové skutočnosti oproti pôvodnému návrhu na zastavenie exekúcie a obsahovo je to totožné podanie, ktoré bolo uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 49EK/457/2020 zo dňa 07.07.2023 zamietnuté.

7. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietal sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

12. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

13. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

14. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

15. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosť povinného, ktorú podal proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktorým jeho návrh na zastavenie exekúcie zamietol, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za správne a námietky voči nemu zo strany povinného uvedené v sťažnosti tak logicky za nedôvodné. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Súd napriek uvedenému dodáva:

16. Povinný môže v priebehu exekučného konania podať viacero návrhov na zastavenie exekúcie, dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku však musí uplatniť včas, nakoľko pri návrhu na zastavenie exekúcie sa uplatňuje tzv. koncentračná zásada, ktorej podstatou je, že určité (spravidla procesné) úkony sa musia všetky skoncentrovať v určitom štádiu konania. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, t.j. návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, musí povinný uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania návrhu. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie môže povinný uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty okrem prípadu, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu nemôže prihliadnuť, t.j. návrh povinného na zastavenie exekúcie je teda v tejto časti právne neúčinný. Ak teda povinný uvedie relevantné tvrdenia alebo dôkazné návrhy oneskorene, súd na ne neprihliadne. Tým sa zvyšuje zodpovednosť účastníkov za svoje správanie v exekúcii. Povinný môže voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie podať v zákonnej lehote sťažnosť, v tomto prípade však môže uvádzať nové skutočnosti a dôkazy len, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné. V prípade podania sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka platí koncentrácia námietok, teda súd prihliadne len na skutočnosti, ku ktorým došlo po rozhodnutí vyššieho súdneho úradníka. Exekučný súd aj so zreteľom na § 61k Exekučného poriadku ako aj so zreteľom na § 245 CSP nemôže prihliadnuť na dôkazy, ktoré mohol účastník exekúcie použiť už pri podaní návrhu na zastavenie exekúcie.

17. V danom prípade mal súd zo spisu za preukázané, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v súlade s § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, keď upovedomenie o začatí exekúcie bolo v zmysle priloženej doručky povinnému doručené do vlastných rúk dňa 13.06.2020 a návrh na zastavenie exekúcie bol doručený súdu dňa 08.06.2023 a spísaný 06.06.2023. Povinný v návrhu namietal nedoručenie exekučného titulu a skutočnosť, že na podklade exekučného titulu je už vedená jedna exekúcia. Vyšší súdny úradník správne konštatoval, že sa nejedná o skutočnosti, ktoré by nastali po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Súd konajúc sudcom napriek uvedenému (uplatneniu koncentračnej zásady) požiadal Okresný súd Martin žiadosťou zo dňa 25.10.2023 o oznámenie, kedy uznesenie sp. zn. 15C/498/2015 zo dňa 01.02.2018 (exekučný titul) nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, a či je uvedené rozhodnutie naďalej právoplatné a vykonateľné. Dňa 31.10.2023 bola súdu doručená odpoveď ktorej súčasťou bola doložka právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu, z ktorej vyplýva, že exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 27.02.2018 a vykonateľnosť dňa 03.03.2018, teda je vykonateľným exekučným titulom. Súd zároveň uvádza, že oprávnený exekučnému súdu spolu s návrhom na vykonanie exekúcie predložil exekučný titul vrátane doložky právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorá bola vyhotovená Okresným súdom Martin a ktorá preukazovala, že exekučný titul bol v čase začatia exekúcie vykonateľným rozhodnutím. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp. zn.: 5 M Cdo 8/2008: „Doložka právoplatnosti, vyznačená na predmetnom rozhodnutí, má charakter verejnej listiny, potvrdzuje teda pravdivosť v nej uvedených údajov. Ak niekto namieta jej obsahovú nesprávnosť, je povinný na preukázanie svojich tvrdení ponúknuť riadne dôkazy. Z hľadiska posúdenia pravdivosti údajov v doložke právoplatnosti nie je významný subjektívny názor účastníka o tom, že pri ich uvedení došlo k chybe, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že k tejto chybe skutočne došlo.“ Sťažnostný súd tak konštatuje, že potvrdenie (doložka) právoplatnosti a vykonateľnosti je verejná listina a na vyvrátenie pravdivosti skutočnosti v nej tvrdenej je potrebné dokázať opak, teda účastník, ktorý s vyznačením vykonateľnosti alebo dňa vykonateľnosti nesúhlasí, má možnosť domáhať sa na súde, ktorý doložku vydal, zrušenia tejto doložky. Iba súd, ktorý doložku vydal, ju môže aj zrušiť, pretože exekučný súd jednak nemá prístup do súdneho registra jednotlivých súdov a navyše nemá ani právomoc vykonať tento úkon za súd, ktorý doložku vydal. Pre úplnosť tak ako už bolo uvedené, sťažnostný súd pre účely rozhodnutia o podanej sťažnosti preveril existenciu a správnosť predloženej doložky, pričom zistil, že k zmene ani k zrušeniu dotknutej doložky nedošlo.

18. K námietke povinného o tom, že mu nebolo doručené upovedomenie do vlastných rúk súd uvádza, že zo spisu (z doručky predloženej súdnym exekútorom) mal jednoznačne za preukázané doručenie upovedomenia povinnému do vlastných rúk dňa 13.06.2020. Súd taktiež uvádza, že nemal preukázané, že by došlo k porušeniu práv povinného tým, že by súd neskúmal splnenie podmienok formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, práve naopak súd napriek len všeobecných tvrdeniam povinného o nedoručení exekučného titulu a upovedomenia (bez ďalšej bližšej argumentácie) preskúmal

dané tvrdenia povinného. V súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s napadnutým rozhodnutím sudca poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Rovnako súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom sťažovateľa, resp. právo na úspech v konaní. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010).

19. K povinným namietanému vedeniu iného exekučného konania súd uvádza, že nemal z registra súdu preukázané, že by na základe predloženého exekučného titulu bolo vedené konanie o vymoženie tej istej pohľadávky oprávneného, keď v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 41Ek/1012/2019 vymáha oprávnený Reality INN s.r.o. od povinného (totožného v tomto konaní) pohľadávku priznanú totožným exekučným titulom, avšak na základe výroku IV. exekučného titulu, kým v tomto konaní oprávnený JURE s.r.o. vymáha pohľadávku priznanú výrokom II. predmetného exekučného titulu. Takže sa preukázateľne nejedná o totožné pohľadávky.

20. Súd okrajovo uvádza, že prokurátor vykonáva svoju pôsobnosť v civilnom procese v rozsahu ustanovenom Civilným sporovým poriadkom (§ 93 CSP). Ustanovenie § 93 CSP upravuje formou taxatívneho výpočtu konania, v ktorých môže prokurátor podať žalobu, a konania, do ktorých môže vstúpiť. Prokurátor môže podať sťažnosť, odvolanie, žalobu na obnovu konania aj dovolanie v prípade, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil.

21. Záverom súd k ďalším argumentom povinného uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami povinného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti povinného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. 03. 2005).

22. Keďže povinný v sťažnosti neuviedol žiadne dôvody odôvodňujúce zrušenie napadnutého uznesenia, súd o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 49Ek/457/2020 zo dňa 07.07.2023, vydaného vyšším súdnym úradníkom, rozhodol tak, že túto v celom rozsahu podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

23. Keďže si účastníci sťažnostného konania trovy tohto konania neuplatnili, súd o nich nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).